

простору України спрямоване на гарантування безпеки авіації, забезпечення інтересів держави, національної безпеки та потреб суспільства і економіки у повітряних перевезеннях та авіаційних роботах.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19.05.2011р. № 3393 VI // Офіційний вісник України. – 2011. – № 46.

УДК 431.226:342:061.1ЄС:342 (043)

Повсткін Д. О.,
студент,

Юридичний інститут

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Терещенко Н. М., старший викладач

МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПОВІТРЯНЕ ПРАВО В КОНТЕКСТІ ЗБЛИЖЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА І ПРАВОВИХ СИСТЕМ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЄС ТА УКРАЇНИ

Прискорення глобалізаційних процесів у світі та Європі зумовлює поступове поглиблення тенденцій до інтеграції політичного, економічного, а значить і правового – простору розвинених держав. З достатньою чіткістю це можна простежити на прикладі формування єдиних правил європейського комерційного обороту шляхом застосування різних форм узгодження законодавства держав ЄС у сфері міжнародного приватного права. Вагомим чинником актуальності дослідження європейської уніфікації та гармонізації приватного права є задеклароване Україною прагнення вступити до ЄС як магістральний напрям її зовнішньополітичної діяльності, у зв'язку з чим проблеми вдосконалення регулювання відносин з іноземним елементом є важливим завданням української приватноправової доктрини.

Відповідно до ст. 51 Угоди про партнерство та співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами (Європейським Союзом) та їх державами-членами від 16 червня 1994 р. (далі – УПС) [3]. Україна взяла на себе зобов'язання вживати заходи для

поступового приведення національного законодавства у відповідність до законодавства Європейського Союзу у визначених сферах, таких як: митне право; законодавство про компанії; банківське право; бухгалтерський облік компаній; податки, включаючи непрямі; інтелектуальна власність; охорона праці; фінансові послуги; правила конкуренції; державні закупівлі; охорона здоров'я та життя людей, тварин, рослин; довкілля; захист прав споживачів; технічні правила і стандарти; регулярні міжнародні повітряні перевезення; єдиний авіаційний простір; енергетика, включаючи ядерну.

На нинішньому етапі адаптація має ґрунтуватися на принципі доцільності, тобто в процесі адаптації слід враховувати, перш за все, наслідки впровадження норм, передбачених законодавчими актами, з точки зору їх впливу на економічну, соціальну та політичну ситуацію в Україні.

Законодавчі засади адаптації визначені Законом України "Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу" від 18 березня 2004 р. (далі – Програма) [1].

У Програмі передбачені загальні ознаки механізму адаптації законодавства, зокрема, визначені: стадії та завдання, які необхідно виконати на першому етапі, що розрахований на період до завершення дії УПС, послідовність здійснення адаптації; інституційний механізм; роль Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України. Діяльність органів влади у сфері адаптації законодавства України до законодавства ЄС поступово стає системною та планомірною складовою політики інтеграції України до ЄС.

Значна роль у вивченні сучасних проблем міжнародного приватного права в контексті зближення (уніфікації, гармонізації, апроксимації) законодавства і правових систем держав-членів ЄС та України належить таким вченим як Н.С.Кузнецова [4, с. 174-188], Л. А. Луць [5, с. 146 -148] та іншим дослідникам.

У світлі вищевикладеного, продовжують залишатися невирішеними такі основні проблеми міжнародного права як: 1) складна передбачуваність колізійної норми, яка буде застосована судом для врегулювання відносин з іноземним елементом; 2) встановлення змісту іноземного права та віднайдення адекватних

підходів для належного тлумачення 3) зворотне відсилання (renvoi) і відсилання до права третьої держави (transmission); 4) конфлікт кваліфікації; 5) принципів розходження щодо колізійного регулювання правового статусу фізичних та юридичних осіб; 6) випадки застосування права конкретної держави до відносин, що повністю протікають поза території цієї держави; 7) колізії між колізійними нормами різних держав, що призводить до так званих "шкунтильгаючих відносин"; 8) визнання і виконання іноземних судових рішень.

Колізійні питання повітряних перевезень в державах-членах ЄС і в Україні регулюються нормами міжнародних конвенцій: Варшавська конвенція про міжнародні повітряні перевезення 1929 р., Монреальська конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень 1999 р., оскільки в правопорядку ЄС немає спеціального акту і застосовуються норми міжнародних договорів. Щодо окремих питань повітряних перевезень існують внутрішні акти ЄС, які мають бути відображені у законодавстві України. Зокрема, щодо затвердження правил повітряних перевезень пасажирів і багажу [2].

Таким чином, у сфері міжнародного приватного права гармонізації та уніфікації мають здійснюватись, з одного боку, в напрямку узгодження колізійних норм, а з іншого боку – в напрямку розширення прямого уніфікованого (матеріально-правового) регулювання відносин з іноземним елементом. Результат цих процесів залишається одним з ключових і визначальних факторів для органічної адаптації правової системи України до права ЄС, що є необхідною передумовою для успішної євроінтеграції.

Література

1. Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу: Закон України від 18 березня 2004 року № 1629 // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2004. – № 29. – Ст.367

2. Про затвердження Правил повітряних перевезень пасажирів і багажу [Електронний ресурс]: Наказ Міністерства інфраструктури України від 30.11.2012 р. № 735. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z2219-12>

3. Про партнерство і співробітництво [Електронний ресурс]:

Угода між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами № 237/94-ВР від 10.11.94. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua>

4. Кузнєцова Н.С. Проблеми гармонізації цивільного законодавства України та країн Європи / Н. Кузнєцова // Наукові записки Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2004. – Т.4. – с. 174 -188.

5. Луць Л. Основні заходи та способи європейської правової інтеграції / Л. Луць // Право України. – 2002. – № 5. – с. 146-148

УДК 347.822.4(477)(043.2)

Просіна О. Д., Розводовська М. А.,
студентки,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Боярська З. І., к.і.н., доцент

ПРОБЛЕМА БЕЗПЕКИ ПОЛЬОТІВ У СВІТЛІ НОВОГО ПОВІТРЯНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Серед важливих завдань, які вирішує цивільна авіація, забезпечення безпеки польотів займає особливе місце. З соціальної точки зору безпека польотів зачіпає, перш за все, право на безпеку людини.

Проблема безпеки польотів, незважаючи на стрімкий науково-технічний прогрес у галузі авіаційної техніки, набула в наш час хвилюючої соціальної гостроти. Це пояснюється кількістю та характером аварій і катастроф. За 2012 рік з багатодвигунними повітряними суднами було зареєстровано 9 авіаційних подій [3, с. 8].

Питання забезпечення безпеки польотів залишалися і залишатимуться актуальними, поки експлуатуються літальні апарати самого різного призначення. Відбувається постійне вдосконалення конструкції повітряних суден, методів і способів їх експлуатації, підготовки екіпажів, безпеки повітряного руху, що постійно залишається у полі зору представників експлуатуючих підприємств і наукових установ. Дані процеси найгостріше позначають проблему браку нових способів управління процесами забезпечення без-